

зовани па, понајчешће, и сазивани. Милан Бечејић био је веома подстицајан, а и време (пост)титонизма било је при крају, што значи да су биле широм отворене све Пан-дорине кутије кризе бивше СФРЈ, а језичка прва међу њима, и то одавно.

СУПРОТНОСТ МЕЂУ ЈЕЗИЧКИМ ОДРЕДБАМА (МИШЉЕЊЕ УСТАВНОГ СУДА ЈУГОСЛАВИЈЕ)

Одредбом члана 246. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да су језици народа и народности и њихова писма на територији Југославије равноправни и да су у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији у службеној употреби језици народа, а језици народности — у складу с Уставом СФРЈ и савезним законом. Уставом СФРЈ нису утврђени називи језика који су у службеној употреби у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији.

Право је социјалистичке републике да својим уставом утврди језик народа који је у службеној употреби у републици и његов назив, али тако да то не буде у супротности с наведеном одредбом Устава СФРЈ.

Одредбом члана 138. став 1. Устава Социјалистичке Републике Хрватске утврђено је:

„У Социјалистичкој Републици Хрватској у јавној је употреби хрватски књижевни језик — стандардни облик народног језика Хрвата и Срба у Хрватској, који се назива хрватски или српски.“

Уставни суд Југославије сматра да је одредба члана 138. став 1. Устава Социјалистичке Републике Хрватске вишезначна и сама себи противречна и да, као таква, омогућује да се схвата тако да је том одредбом утврђено да је у Социјалистичкој Републици Хрватској у јавној употреби један језик и тако да су у Социјалистичкој Републици Хрватској у јавној употреби два језика. Због тога, по мишљењу Уставног суда Југославије, одредба члана 138. става 1. Устава Социјалистичке Републике Хрватске онемогућује остваривање одредбе члана 246. став 1. Устава СФРЈ о равноправности језика народа и о службеној употреби језика народа у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији. При томе, Уставни суд Југославије, у складу са својом улогом утврђеном Уставом СФРЈ, не може улазити у то како ће Уставом Социјалистичке Републике Хрватске бити утврђено који је језик народа у јавној употреби у Социјалистичкој Републици Хрватској, већ може само дати своје мишљење о томе да ли је формулација наведена одредбе Устава Социјалистичке Републике Хрватске у супротности с Уставом СФРЈ.

Полазећи од изложеног, а поводом иницијативе Божидара Пасарића, из Ријеке, да Уставни суд Југославије утврди да је одредба члана 138. став 1. Устава Социјалистичке Републике Хрватске у супротности с Уставом СФРЈ, Уставни суд Југославије је, на седници од 7. децембра 1988. године, већином гласова, закључио да, у смислу члана 378. Устава СФРЈ,

Скупштини Социјалистичке Федеративне Републике

Југославије упути

мишљење:

Одредба члана 138. став 1. Устава Социјалистичке Републике Хрватске у супротности је с Уставом Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Уставни суд Југославије, У-број 15/85 од 7. децембра 1988. године